

Кладово, 2 маія 1876
Г-не Д. Цѣновичъ
г. Букурещъ.

Като нѣмамъ какво да Ви продължавамъ молимъ Ви се имайте добрината да ми проводите колкото е възможно по скоро байрака, който сте ми обещалъ; ако можете дойдете и ви за да се видимъ; за всичко това, което ви пиша дръжете въ най-голѣма тайноть; колкото момчета имате тамъ, кажете имъ нека дойдатъ тукъ съ тѣхни разноски, а тукъ азъ ще имъ тегля разноска; и да имъ казвате да не прѣскаатъ слухове за кжде отиватъ и за какво отиватъ, но да държатъ въ най-строга тайноть; съ това си изпълнявамъ длъжността и къмъ приятелитѣ и къмъ познатитѣ ми, да не кажатъ утре, че съмъ заминалъ безъ да имъ се обадя. Гледайте на всѣки начинъ да ни не оставите безъ байракъ.

Панайотъ Хитовъ

Това писмо е писано съ ржката на П. Мишайковъ (А. Н. Б. 7353).

Отговорътъ на Ценовичъ е следния (А. Н. Б. 8539):

Букурещъ 4 май 1876 г.
Господ. П. Хитовъ.
у Кладово

Вашето почтаемо отъ 2 того приехъ и писанитѣ разумѣхъ, за да дода днесъ е невъзможно защото и тука имаме важни работи.

Байрака дади са на други, които вечъ се борятъ на бойното поле. А момчетата, които сж твърде малко останали, единъ по единъ минаватъ въ България за това недѣйте чака за помощъ отъ тука; срѣща възстанието твърде сериозно за войвода само иматъ потреба бѣха дошли Троянци за Хитрова да го взематъ, бързайте и вие да преминете, защото времето е згодно. Напълно увѣрени скоро ще дочакаме Свободна България.

За да узнаете за новинитѣ притварямъ ви единъ български. . . и ще видите подробноститѣ. Като ви поздравявамъ и оставамъ вашъ за всѣгда

приятель *Д. Ц.*

Н. В. Както правятъ нашитѣ еднокръвни братя сърбитѣ, сега или никога, да не чакатъ защото времето, което се губи е у наша загуба.

С жици

Въ А. Н. Б. 9286 се пази следното писмо отъ Хитова: